

OPINIÓ

La societat capitalista en què vivim ens indica que, amb els diners necessaris, tot es pot comprar o vendre perquè tot té un preu. Voluntats polítiques incloses com ja hem vist amb els casos de corrupció que ens inunden en els últims anys.

A més, aquestes voluntats polítiques poden arribar a ser necessàries per continuar explotant i espoliant i que, d'aquesta manera el sistema no es trenqui.

A més a més, el capitalisme ja no entén de fronteres, és internacional i ho abasta tot perquè, en la seva perfecta aliança amb el patriarcat, ja no queden al marge del seu imperi ni les persones. Tenim clars exemples del que dic quan parlem de persones en general amb la compravenda d'òrgans humans en alguns llocs del món on és legal.

Però quan parlem de dones i no de persones la cosa ja canvia i, en massa casos, es mira a una altra banda. No podem oblidar que la prostitució és una relació on una banda, generalment homes, compren el seu plaer. I per satisfer eixe desig, necessita un cos humà que és la matèria primera bàsica per a la satisfacció d'aquest plaer. I aquest cos humà, generalment és de dones. Però si a aquesta relació comercial li afegim, l'explotació sexual que pateixen les dones per part d'altres homes que les han comprat i venut al seu gust com si fossin caps de bestiar, podem entendre que l'asimetria de la relació comercial és total. I que, per tant la satisfacció d'un desig com el sexual té clares connotacions polítiques que s'han d'afrontar.

Quan es consumeix prostitució es va més lluny d'aquesta simple relació física. S'estableix i es reforça el sistema de poder masculí enfront de la submissió femenina. Perquè els prostituents o puteros fan seva aquella frase que diu "que qui paga mana" i el fet de pagar els "autoritza" a fer el que vulguin amb la dona prostituïda. I es dibuixa perfectament la fèrria aliança entre el capitalisme i el patriarcat. La dona comprada i submissa davant els desitjos de qui paga. La dona amb la voluntat anul·lada i sense poder triar si vol o no vol tenir aquest contacte físic amb aquest home. La dona reduïda a un mer objecte de plaer sense voluntat i sense veu pròpia. Reduïda a un simple objecte sexual.

En el llibre "Un tros de cel" (Editorial Bromera. 2012), la seua autora, **Isabel Clara-Simó** exposa perfectament aquesta aliança i també exposa la desigualtat entre nenes i nens. Però narra perfectament la venda de la protagonista, el maltractament que pateix en el seu viatge des d'Hong Kong a València on l'obliguen a prostituir-se, sent encara una menor, i en com, un temps després és portada a un prostíbul i narra la vida de allà dins sota la "protecció" d'un proxeneta "bo" que, al final compleix la seva paraula.

Però la prostitució no és l'única situació en què els cossos de les dones són usats com a matèria primera per part del patriarcat. La situació dels ventres de lloguer és una altra mostra d'aquesta potent aliança. Reduir el cos de les dones a atuell gestants, sense drets sobre el seu propi cos durant el temps que duri l'embaràs i la posterior retirada del nadó per vendre'l a altres parelles, demostra de nou, que tot es pot comprar i vendre, en aquest cas, la criatura nascuda per ventre de lloguer.

A més, aquí el patriarcat reforça el seu poder en negar a la mare, qualsevol dret sobre la criatura nascuda, ja que es tracta del "pagament d'uns serveis prestats". I per descomptat deixa la criatura nascuda sense filiació materna i reduït, també, a un producte de mercat que alguna gent es pot permetre el luxe de comprar.

Desitjos i Drets

Escrit per Tere Mollá Castell. La Independent
dimecres, 24 d'octubre de 2018 10:16

Negar l'evidència que la mare actua com a matèria primera i la criatura és el producte final, és negar l'existència del dia i de la nit. De nou la necessitat de satisfer un desig converteix la mare gestant en matèria primera i el nadó al resultat de la satisfacció del desig.

Si les formes de satisfer el desig a través de la cosificació i utilització del cos de les dones és ja, en si mateix, aberrant, pitjor ho és la de voler regular la satisfacció d'aquests desitjos en lleis que protegeixin a la part, diguem-ne, explotadora. I ho és perquè consolida l'asimetria de les relacions. Consolida el tràfic i l'explotació de persones. Consolida la venda de criatures. Fa més forts als poderosos perquè dóna carta blanca a que els seus desitjos siguin convertits en dret sobre la base del sofriment humà.

I, al mateix temps, converteix les dones en més vulnerables ja que porta implícita la conversió en objectes als quals poder fer servir segons els desitjos del capital. Dones tractades i prostituïdes, convertides en objectes sexuals sense drets, al servei del desig sexual. Dones embarassades per tal de satisfer el desig de paternitat d'algunes persones que consideren que els seus desitjos han de ser satisfets a qualsevol preu. Criatures comprades i venudes per mercaders sense escrúpols que deixen sense drets a aquestes criatures i les seves mares.

Els lobbies d'aquests dos pròspers mercats intentaran (i en alguns casos ho aconseguiran) les voluntats polítiques necessàries perquè els seus negocis segueixin sent lucratiu. I els que es deixin comprar hauran d'explicar els seus vots davant dels que exigim que els cossos de les dones deixin de ser considerats matèries primeres per a satisfer desitjos previ pagament del seu import.

Diu la frase que "Encara que la mona es vesteixi de seda..." i això és el que estan intentant, vestir amb seda el patiment de les dones i les humiliacions a què les sotmeten, per tal de convertir en lleis la satisfacció dels seus desitjos.

I el que és pitjor, a les Corts hi ha llops amb pells de xai que hauran de votar aquestes normes i que es consolidi el dolor de les dones i la seva conversió simbòlica en ciutadanes de segona que sempre han d'estar disposades a satisfer els desitjos d'altres, perquè l'hauran convertit en llei.

Aquests llops amb pell de xai, són tots aquells i aquelles de Ciudadanos i d'altres partits que

Desitjos i Drets

Escrit per Tere Mollá Castell. La Independent
dimecres, 24 d'octubre de 2018 10:16

pretenen regular els ventres de lloguer. I, també, totes aquelles i aquells que pretenen regular la prostitució.

En ambdós casos el seu discurs regulacionista porta implícita la conversió de les dones en ciutadanes de segona. També en ambdós casos, es degrada a les dones a mers objectes que es poden usar, canviar i intercanviar amb una simple contraprestació econòmica. I com no, aquesta transacció també permet comprar els drets d'aquestes dones.

Els desitjos mai podran ser drets si es basen en el patiment de tantes dones, nenes i criatures. Qui defensi el contrari fa més forta l'aliança entre el capitalisme i el patriarcat.

Aquests dos temes (i alguns més) no poden ser tractats com si d'anar al estanc es tractés. Perquè estem parlant d'esclavitud en ple segle XXI. Una esclavitud que es vol regular amb el discurs neoliberal de la "lliure elecció". I no es pot parlar de lliure elecció quan hi ha abús d'una de les parts. I en aquests dos casos hi ha un clar abús sobre les dones explotades sexual i reproductivament.

Estarem atentes als llops i llobes amb pell de xai i en com el seu discurs polític és ratificat per capitals interessats a seguir lucrant-se.